

16. Het Veenpark

In 1966 viert Bargercompascuum het honderd jarige bestaan. Als eerbetoon aan de eerste bewoners -de boekweitboeren- bouwen tientallen vrijwilligers in het eikenbos van Wilken het oude Bargercompascuum, 't Aole Compas op schaal na. Het bestaat uit een molen, een kerk, een school en de 'Gastwirtschaft' van Jan Berend Wilken, en een aantal plaggenhutten. Het geheel is van een dusdanige goede kwaliteit en originaliteit, dat het gemeentebestuur besluit van het dorpje een permanent museum te maken. Het draagt de naam; Veenmuseum 't Aole Compas.

Op bepaalde zaterdagen houdt men demonstraties, oude ambachten worden getoond, brood in de buitenoven gebakken en de dansgroep 'de Stoppeldansers' demonstreren het ouderwetse dansen.

De organisatie is in handen van de vereniging 't Aole Compas. De horeca is ondergebracht in het Paviljoen.



Krantenknipsel uit 1969.

Het museum, inmiddels ondergebracht in een stichting, wordt goed bezocht en in de loop der jaren volgen grote uitbreidingen. Eerst wordt de museumoppervlakte met enkele hectares uitgebreid en het oude en originele hoogveenkerkhofje eraan toegevoegd. Enkele jaren nadien komt onder leiding van de directeur A.G.(Anne) Meijer een nieuwe uitbreiding en wordt ruim honderdvijftig hectare hoogveen, gelegen in de Berkenrode opgekocht.

Het plan ziet er goed uit en ambities zijn er zeker. Naast het eikenbosje, dat de periode tot 1900 toont, bouwt men een veenkoloniaal dorp van de tijd na 1900. De ingang wordt verplaatst naar de Berkenrode. Er komt een uitgebreide horecagelegenheid met grote tentoonstellingshallen. In de periode van 1979 tot 1983 neemt de publieke belangstelling toe tot wel 200.000 bezoekers per jaar. Daarna is het afgelopen met de groei.

Er volgen roerige jaren.

De gemeente heeft inmiddels zitting genomen in het stichtingsbestuur om meer invloed te kunnen uitoefenen. Het park krijgt een andere naam 'Nationaal Veenpark' en vanaf 1995 'Aards Paradijs'. Het blijft moeizaam gaan. Ondanks nieuwe investeringen groeit het bezoekersaantal niet voldoende.

In 1996 nemen Harry en Gerard Keuter het gehele park over. Beide broers kennen het door en door, hun ouders doen al jaren het horecadeel van het museum en als kinderen zijn beide jongens veel te vinden op het park.

Sinds de overname verkeert het museum in rustig vaarwater. De ambities van het Veenpark- vooral in de beginjaren- liggen minder hoog. Het horecadeel zorgt voor een goede financiële basis. Het museale deel is behouden, wordt bijgehouden en aan de eisen des tijd aangepast. Nog steeds is een grote groep vrijwilligers actief en pleegt de nodige werkzaamheden of verzorgt de demonstratiedagen. Sinds enkele jaren is het park verrijkt met een grote kinderspeeltuin. De regio maakt volop gebruik van de mogelijkheden, dat het park biedt en zo was in 2010 het Veenpark de meest gevraagde trouwlocatie binnen de gemeente Emmen.



Vrijwilligers demonstreren het machinaal turf produceren (bron; eigen archief).

Opening van 't Aole Compas in 1966

Tijdens de feestweek van het honderd jarige bestaan van Bargercompascuum in 1966 wordt het latere Veenmuseum 't Aole Compas op bijzondere wijze geopend. Onder grote publieke belangstelling trekken 'Pioniers uit Hannover' met huisraad, kleinvee

en kinderen het dorpje in het eikenbos van Engel Wilken binnen. Het symboliseert de komst van de eerste Duitse bewoners naar het Compascuum, rond 1866. Op de foto is de man met 'krooie' Minne Verringa. De vrouw met kind en schaap is Lenie Gerdes-Wehkamp.



Pioniers uit Hannover (bron; familie Möhlmann).